

TAXERINGSARVODENA
Framställning om höjning

I skrivelse den 24 april 1950 har Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund anhållit, att ersättningen för taxeringsarbetet från och med år 1950 måtte höjas procentuellt med minst 25 %. Det framhölls därvid bl. a., att det ur de flesta synpunkter vore ytterst angeläget att det missnöje med de dittills utgående arvodena, som försports från taxeringsfunktionärer i alla delar av landet, i görligaste mån eliminerades samt att det med de låga arvodena för taxeringsarbetet förelåge stor fara för att äldre och mera erfarna ordförande, konsulenter och kronoombud avsade sig sina taxeringsuppdrag.

Framställningen föranledde endast en mindre höjning av arvodena, främst beroende på att à-prislistan undergick vissa smärre justeringar.

Förbundet nödgas nu med skärpa förnya sin ovan åberopade framställning. Enligt vad förbundet erfarit ha på sina håll betydande rekryteringssvårigheter förmärkts vid länsstyrelsernas förordnanden av taxeringsfunktionärer, varom länsstyrelserna torde kunna lämna upplysningar. Inom taxeringsväsendet är det tekniska kunnandet och en vittomfattande praktisk erfarenhet av utomordentligt stor betydelse och därest man vill förvärva och behålla för detta arbete väl skickade, kunniga och intresserade personer, måste deras grannlaga och för stat och kommun ytterst värdefulla arbete ersättas med skäliga arvoden.

Förbundet får konstatera att den ringa ökning av taxeringsarvodena, som ägt rum, icke kan anses täcka den ökade arbetsbörda, som tillkommit taxeringsfunktionärerna, och ännu mindre utgöra kompensation för penningvärdets fall. Enligt förbundets mening finnes ingen rimlig anledning att tillämpa andra principer i fråga om taxeringsarvodena än beträffande löner och arvoden till heltidsanställd personal. Med hänsyn till penningvärdets fall skulle eljest taxeringsarvodena ytterligare väsentligt försämras.

Genom nuvarande situation på arbetsmarknaden har den bristande överensstämmelsen mellan de nu utgående taxeringsarvodena och dem, som borde ha utgått, om hänsyn tagits till penningvärdesförsämringen, ytterligare tillspetsats. I all synnerhet blir detta förhållande ännu mera frappant i de fall, då taxeringsfunktionärerna vid anlitande av hjälp måste ersätta denna efter de ökade krav, som framförts och även godkänts inom snart sagt alla löntagaregrupper. Såsom förhållandena nu äro blir det enklare manuella arbetet med sortering, längdföring o. d. i många fall betydligt bättre betalt än vad den ansvarige taxeringsfunktionären erhåller för sitt givetvis mycket mera kvalificerade arbete. Anlitade biträden komma nämligen utan tvekan att betinga sig betydligt högre ersättning än tidigare.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:14:02

Då alltså de hittills utgående taxeringsarvodena icke kunna anses motsvara den skäliga ersättning, som taxeringsfunktionärerna bort erhålla med hänsyn till arbetets art och omfattning samt till det försämrade penningvärdet, finner förbundet för sin del en väsentlig förhöjning till samtliga ordförande, konsulenter och kronoombud ofrånkomlig.

Förbundet får för den skull förnya sin hemställan, att ersättningen för taxeringsarbetet från och med i år höjes procentuellt med *minst 25* procent.

TAXERINGSMÄNNENS ARVODEN

Sedan de stats- och kommunalanställda tjänstemännen erhållit väsentliga löneförbättringar, kommer frågan om någon åtgärd skall vidtagas för höjning av de sedan gammalt låga arvoden, som tillkomma taxeringsnämndernas ordförande och kronoombud. Dessa personer, som arbeta för tillvaratagande av statens och kommunens intressen, få ej helt och hållet glömmas bort i den allmänna lönejusteringen även om de tyst och stilla vant sig vid en minimal ersättning i förhållande till ansvar och arbetsbörda.

Någon "kompensation" av retroaktiv verkan kan det ju ej bli tal om, men en rättvis förbättring av innevarande års taxeringsarvoden med c:a 33 % borde kunna förstås av de maktägande utan närmare kommentarer.

Om taxeringsarbetet avlönas uselt, blir stat och kommun lidande. Arbetet kan då förlora sitt intresse och urarta till slentrianmässig läsning och genomgång av deklarationerna med slött accepterande av uppgifterna utan närmare undersökning. Så får det givetvis icke gå till och då man har rätt att fordra kunnigt och dugligt folk i taxeringsnämnderna måste också arbetet betalas efter förtjänst.

Den otillförlitliga statistik, som lär ligga till grund för arvodenas bestämmande och som består av räknandet av olika bilagor och pappersslappar, bör enligt min mening slopas. Som tillräckligt material för bedömningen kunde säkert räcka deklarationernas antal med särskiljande av aktiebolags, andra juridiska personers, jordbruks- och rörelsedeklarationer samt övriga. Deklarationernas art, ej blott deras antal, bör vara vägledande för arvodets bestämmande.

Då därtill kommer att det "kineseri", som den nu förda statistiken kan kallas, binder kvalificerat folk under många arbetstimmar med improduktivt arbete, talar goda skäl för avskaffandet av det nuvarande systemet. Många ordförande ha ju tillika gjort den erfarenheten att ökningen av de statistiska antalen av deklarationer m. m. icke medfört någon förhöjning av arvodet. Man frågar allmänt; vartill tjänar en sådan nyttolös statistik?

En höjning av taxeringsmännens arvoden bör nog medföra en relativt obetydlig merutgift för det allmänna men en starkare *deklarationskontroll,* som å andra sidan skulle tillföra samhället högre inkomster än vad en liten arvodesförhöjning skulle kosta. I sådana fall bör icke snålheten bedraga visheten .

H. Pettersson
taxeringsnämndsordförande

Föreningen Kalmar läns taxeringsnämndsordförande

höll söndagen den 25 februari 1951 sitt ordinarie årsmöte i Vimmerby i närvaro av ett stort antal medlemmar. Styrelsen, som omvaldes i sin helhet, konstituerade sig sålunda: nämndemannen Melker Hemmingsson, Vimmerby, ordförande; länsassessorn Nils A. F. Odén, Kalmar, vice ordförande; landskontoristen Thor Berggren, Kalmar, sekreterare

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:14:02

och kassör; samt landstingsmannen Thorgny Anckarman, Nelhammar och kantorn Eric Jern, Bäckebo. Styrelsesuppleanterna häradsskrivarna Lars Schött, Kalmar, och Lennart Thomsson, Vimmerby, omvaldes liksom revisorerna kronokamreraren Georg Österberg, Kalmar och landskontoristen R. Schütt, Kalmar, och revisorssuppleanten bankdirektören Albin Svensson, Mönsterås. Årsmötet beslöt bl. a. fastställa årsavgiften till 12 kronor, vilken skulle inkludera prenumerationsavgift å Riksförbundets officiella organ. Vidare beslöt årsmötet antaga ett av styrelsen framlagt förslag till stadgeändring, varigenom bland annat kronoombuden skulle äga rätt ingå såsom medlemmar i föreningen. Då beslut om stadgeändring emellertid icke vore giltigt med mindre detsamma fattats på tvenne sammanträden i följd, skulle beslutet i fråga underställas nästkommande årsmöte för konfirmation.

Efter årsmötesförhandlingarna vidtog sammanträde inför landskamreraren jämlikt 75 § taxeringsförordningen.

Det lönar sig för kommunerna att öka de kommunvalda taxeringsledamöternas kunskaper på taxeringsområdet. Giv dem därför Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbunds fackorgan *Skattenytt*. Vid prenumeration för taxeringsnämnderna bör uppgift lämnas om till vem tidskriften skall sändas.

Ärade taxeringsfunktionärer:

Har Ni någon fråga av allmänt intresse eller någon trevlig taxeringshistoria, låt detta komma även Edra kamrater till del genom publicering i Skattenytt. Bidragen sändas till fackredaktören, red. Al Vanner, Östgötagatan 62, Sthlm.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:14:02